

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 523 din 27.09.2023

Dosar nr.: 184/2022

Petiția nr.: 1861/14.03.2022

Petentă:

Reclamat: S.C. Dante International

Obiect: taxe diferențiate la achiziționarea unui produs online în funcție de modalitatea de plată (online sau la livrare)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate:

S.C. Dante International – prin avocat Valentin Calciu - Voluntari, Swan Office Park, Șoseaua București - Nord nr. 15-23, Windsor Building, etaj 5, județul Ilfov

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Colegiul director, prin intermediul adreselor nr. 1861/22.03.2022 și 2102/22.03.2022, a citat părțile.

4. Prin intermediul aceluiași adrese, petentului i s-a solicitat să precizeze criteriul în baza căruia sesizează săvârșirea presupusei fapte de discriminare, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

5. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării fiind nemulțumit că pentru achiziționarea unui produs online i se solicită plata unei taxe suplimentare de 2,5 lei în cazul în care optează pentru plata la livrare, spre deosebire de plata cu cardul, caz în care nu se solicită această taxă.

7. În fapt, petentul reclamă că, la data de 13 martie 2022, ora 14:45, a dorit să comande un produs de pe site-ul www.emag.ro. Deasupra butonului „pasul următor” era afișat mesajul: *„2,50 lei reprezintă costul pentru procesarea plății la livrare. Plata online cu cardul este gratuită, în aceasta perioadă, recomandăm evitarea contactului cu bancnotele. Plătește online, fără costuri suplimentare. Având în vedere că în perioada respectivă petentul nu putea utiliza cardul bancar, acesta consideră că respectiva taxă*

(indiferent în ce valoare) reprezintă discriminare față de cei care nu plătesc online. Totodată, petentul consideră că reprezintă discriminare și pentru cei care nu folosesc internetul pentru a face cumpărături.

Sușinerile reclamatului

8. Reclamatul, prin intermediul notelor scrise înregistrate cu nr.2696/12.04.2022, susține că nu sunt situații comparabile sau analoage, întrucât procesarea plății la livrare implică costuri suplimentare, pe când plata online nu implică astfel de costuri. Din aceleași considerente, reclamatul consideră că tratamentul diferențiat este justificat în mod obiectiv de un scop legitim, acela de a acoperi costurile suplimentare pe care le implică procesarea plății la livrare. Reclamatul susține că metodele de atingere a acestui scop sunt necesare și adecvate, având în vedere că suma percepută este mică.

9. De asemenea, conform jurisprudenței CEDO, reclamatul susține că, în esență, atunci când se analizează dacă a avut loc o discriminare directă, se evaluează dacă tratamentul mai puțin favorabil se datorează unui „*criteriu protejat*” care nu poate fi separat de factorul specific care face obiectul plângerii. Tratamentul mai puțin favorabil poate fi stabilit prin compararea cu tratamentul aplicat unei persoane aflate într-o situație similară. Prin urmare, pentru a stabili dacă o persoană a fost supusă unui tratament mai puțin favorabil este necesar un „*termen de comparație*” adecvat, și anume o persoană aflată în circumstanțe foarte similare, diferența principală dintre cele două persoane fiind „*criteriul protejat*”.

10. Astfel, reclamatul consideră că nu există nici un criteriu de discriminare.

IV. Cadrul legal aplicabil. Motivele de fapt și de drept

Constituția României, revizuită:

Art. 16 Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Art. 2

„(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Art. 10

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:

- a) refuzarea acordării serviciilor publice administrative și juridice;*
- b) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile de sănătate publică - alegerea medicului de familie, asistență medicală, asigurările de sănătate, serviciile de urgență sau alte servicii de sănătate;*
- c) refuzul de a vinde sau de a închiria un teren sau imobil cu destinație de locuință;*
- d) refuzul de a acorda un credit bancar sau de a încheia orice alt tip de contract;*
- e) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de teatre, cinematografe, biblioteci, muzee și expoziții;*
- f) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică;*
- g) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun - prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace;*
- h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”*

11. Pe fond, Colegiul director trebuie să se pronunțe în ce măsură este discriminatoriu criteriul impus de solicitare a unei taxe suplimentare de 2,5 lei la achiziționarea unui produs online cu opțiunea achitării acestuia la livrare, spre deosebire de achiziționarea aceluiași produs dar cu condiția achitării acestuia online, cu cardul, caz în care nu se solicită această taxă.

12. În drept, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2 alin.(1) deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. (1), și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit pe baza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

13. Prin urmare, Colegiul director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a)** Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- b)** Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.
- c)** Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

14. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit,

tratamentul în speță trebuie să fie corelat cu apartenența lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, respectiv art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis.

15. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai în baza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petentă constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

16. În speța de față, Colegiul director, analizând documentele depuse la dosar, reține că cele două situații supuse analizei din perspectiva existenței unei fapte de discriminare nu sunt comparabile, întrucât procesarea plății la livrare implică costuri suplimentare, pe când plata online nu implică astfel de costuri. Justificarea costului diferențiat izvorăște și din necesitatea încasării acestei plăți de un lucrător. Din aceleași considerente, Colegiul director constată că tratamentul diferențiat este justificat în mod obiectiv de un scop legitim, acela de a acoperi costurile suplimentare pe care le implică procesarea plății la livrare iar ținând cont că respectiva taxă suplimentară este de 2,5 lei, se constată că este legitimă și proporțională, adecvată, având în vedere că taxa suplimentară percepută este mică.

17. În atare context, și în concordanță cu argumentele expuse mai sus, Colegiul director constată că nu sunt întrunite elementele constitutive unei fapte de discriminare, situațiile nefiind comparabile.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare raportat la prevederile art. 2 alin. (1) O.G. 137/2000, republicată, nu sunt situații comparabile.
2. O copie se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: -

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

BABUȘ Radu - Membru

GRAMA Horia – Membru

MOȚA Maria – Membru

OLTEANU Cătălina - Membru

POPA Claudia Sorina - Membru

RAIU Cătălin Valentin – Membru

SĂVULESCU Radu – Cosmin - Membru

**Redactată și motivată: HG/AB
Data redactării: 02.10.2023**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.